

De dood van Anke Hoffman

PIET BAETE

De dood van Anke Hoffman

Manteau

*Voor AJ Beirens.
Mijn vriend en mentor.*

Amor omnia vincit

(Liefde overwint alles)

1

ZATERDAG 11 NOVEMBER

Negen uur voor Ankes dood

Op Wapenstilstand, het officiële einde van de Eerste Wereldoorlog, wilde Tomas Cauberghs zijn relatie met Anke Hoffman het genadeschot geven.

Hij had deze dag met zorg uitgekozen. Als leraar geschiedenis begreep hij de ironische symboliek achter een oorlogje uitvechten op de dag van het staakt-het-vuren. Maar dit was niet de reden waarom zijn keuze op 11 november was gevallen.

Tomas wist heel goed dat Anke vandaag de kans niet zou krijgen om waardig voor haar relatie te vechten.

Laf, maar doeltreffend.

Tomas had er niet de minste moeite mee.

Zo graag wilde hij van Anke worden verlost. Zo hevig verlangde hij naar een normaal leven aan de zijde van een normale vrouw.

Anke was zijn grote liefde. Charmant, verleidelijk en kwetsbaar. Maar ze was ook onnavolgbaar labiel.

Wat gezegd van de benefiet die ze vandaag organiseerde voor de man die tien jaar geleden haar ouders had gedood in een noodlottig auto-ongeluk?

Niemand in Witbos, een Vlaams plattelandsdorp dat rond de kerk was gebouwd, begreep waarom Anke dit deed.

Want de dader, Henri Bloemen, was bewust ingereden op het restaurant waar haar ouders die avond dineerden.

Hij had hun dood op zijn geweten.

Toch had Anke hem vergeven.

Zo goed kon geen mens ooit zijn.

Goed zot, dat dan weer wel.

Tomas wist dat de mensen zich vragen stelden bij Ankes geestelijke gezondheid. En sinds hij te weten was gekomen dat ze hem bedroog met zowat het halve dorp, durfde hij niet meer te veronderstellen dat zij ze daadwerkelijk nog allemaal op een rij had.

Deze middag, een paar uur voor de start van de benefiet, stuurde ze aan op seks. Ze was net uit de douche en droeg enkel een slipje.

Tomas gaf aan dat hij geen zin had. Ze sloeg haar armen rond zijn nek en drukte haar borsten, een royale D-cup, in zijn rug.

‘Zeg me wat ik moet doen,’ zei ze. ‘Ik doe alles voor u.’

‘Nee,’ weerde hij af.

‘Ik ben geil, liefje. Ik wil het zo hard. Ik wil u in mij voelen.’

Ze liet zich achterovervallen en probeerde hem mee op het bed te trekken. Hij veerde echter op en wierp haar zo van zich af.

Even staarde hij naar buiten, naar hun tuintje, het kleine terras met een tafel en vier stoelen, waarover hij een zeil had gespannen. Hij maakte een kwartslag en keek haar betekenisloos aan, alsof hij nog na moest denken over wat hij haar wilde vertellen.

‘Het is voorbij.’

Ze ging op haar rug liggen en opende haar benen.

‘Neem mij.’

‘Anke...’

Ze trok haar slipje opzij.

‘Kijk dan. Helemaal van u.’

Hij keek de andere kant op, opende de kleerkast en wierp haar de grootste handdoek toe die hij kon vinden.

Verongelijkt krabbelde ze recht, trok haar slipje weer goed en leunde met één arm achterover op de matras.

‘Wat is er?’

‘Ik heb iemand anders. Haar naam is Lotte.’

‘Doe niet achterlijk,’ zei ze. ‘Stommen aap!’

Nog een reden waarom hij voor de laffe aanpak koos. Anke aanvaardde geen nee.

Maar zijn allergrootste zwakte was dat hij van haar hield en telkens opnieuw gekweld werd door het idee dat ze het niet zou redden zonder zijn hulp.

‘We gaan door een moeilijke periode’, sprak ze plots begripvol. ‘Maar er zijn zoveel dingen die wél goed zijn.’

Hij zag nu pas dat de zon scheen. Buiten was het vijf graden. Een paar ankerloze stapelwolken dreven langs. Hij vroeg zich af wanneer het ooit weer zou gaan sneeuwen.

‘We zien elkaar toch graag?’

Een sneeuwman, dacht hij. Een wortel als neus. Twee knopen en hij kon zien.

‘Ik wil zo hard voor u vechten.’

Met de slee de helling af. Sneeuwballengevecht.

‘Kom eens hier’, drong ze aan. ‘Vooruit. Kom, lieve schat. Kom bij mij zitten. Ik wil alleen maar praten.’

Tomas glimlachte vol weemoed.

Misschien ooit weer het ijs op. Zo dik dat je erop kon springen. Nooit zou het breken. Zelfs niet in het midden van het meer, waar het water het diepst was.

‘Ik geloof in ons’, benadrukte ze. ‘Ik ben niet perfect. Ik heb u de laatste maanden enorm verwaarloosd. Maar ik zie u graag en ik wil sorry zeggen voor alles wat er tussen ons fout is gelopen.’

Hij keek achterom.

‘Ik heb een hotelkamer geboekt voor zes nachten.’

‘Waarom nu?’ wilde ze weten. ‘Het is straks de benefiet en we zitten hier... Ik snap dit niet!’

‘Ja, sorry’, mompelde hij. ‘Ik weet dat de timing niet ideaal is.’

‘Wacht hiermee. We praten later wel. Maar ik heb u vandaag nodig.’

‘Ik ga niet mee.’

‘Ge hebt beloofd dat ge de kinderen gaat entertainen met uw act als Flippo de clown.’

‘Dat zal voor een andere keer zijn. En alstublieft, trek iets aan of hou die handdoek voor uw borsten.’

Anke deed niks.

‘Ik weet van u en JP’, zei hij.

‘Huh?’

‘Het is al heel lang bezig, niet?’

‘Ik? Met JP?’

Ze griste de handdoek van het bed en sloeg die voor haar boezem.

‘Wie heeft dat gezegd?’

‘Maakt niet uit.’

‘Is dat echt het beste dat ge hebt? Ik weet niet wat uw plan is, vriend, maar ik stel voor dat ge efkes heel goed nadenkt over uw volgende move.’

‘Ik heb alles al gezegd’, stelde hij. ‘Ik ga niet mee naar de benefiet, ik ga naar mijn hotel. Daar heb ik afgesproken met Lotte.’

‘Ik heb niks met JP’

‘Zweert ge dat op uw ouders?’

‘Ik zweer het op mijn ouders’, antwoordde ze zonder verpinken. ‘De persoon die u dat heeft wijsgemaakt, is ziek.’

Hij knikte. ‘Oké. Maar ik ga toch weg.’

‘Please’, smeekte ze. ‘Ge weet hoeveel de benefiet voor mij betekent. Ik kan dit niet zonder u. Geef ons nog één kans. Eén kans, liefje. Ik beloof dat alles beter wordt.’

‘Nee.’

‘Dan blaas ik alles af.’

‘Doe dat.’

Ze balde haar vuist en haalde naar hem uit. Tomas las haar aanval, greep haar pols vast en kneep tot hij haar verbazing zag verstenen op haar gezicht.

‘Auw!’ gilde ze.

Hij liet los.

© 2021 Manteau / Standaard Uitgeverij nv, Rooseveltplaats 12,
B-2060 Antwerpen en Piet Baete

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Vertegenwoordiging in Nederland:
New Book Collective, Amsterdam
www.newbookcollective.com

Eerste druk september 2021

Omslagontwerp: Leen Depooter – quod. voor de vorm.

Omslagillustratie: © Getty Images

Opmaak binnenwerk: Ready2Print

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 223 3811 7

D/2021/0034/217

NUR 340